

پایان آزمون و خطای دارودرمانی افسردگی؟

پژوهشگران کره جنوبی در مطالعه‌ای تازه به دستاوردی رسیده‌اند که می‌تواند آینده درمان افسردگی در نوجوانان را متحول کند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد با بررسی نحوه ارتباط بخش‌های مختلف مغز پیش از آغاز درمان، می‌توان پیش‌بینی کرد که یک نوجوان تا چه اندازه به داروهای ضدافسردگی پاسخ خواهد داد.

پژوهشگران کره جنوبی در مطالعه‌ای تازه به دستاوردی رسیده‌اند که می‌تواند آینده درمان افسردگی در نوجوانان را متحول کند. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد با بررسی نحوه ارتباط بخش‌های مختلف مغز پیش از آغاز درمان، می‌توان پیش‌بینی کرد که یک نوجوان تا چه اندازه به داروهای ضدافسردگی پاسخ خواهد داد. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری یونهاپ، این پژوهش که توسط تیمی از بیمارستان دانشگاه ملی سنول انجام شده، روی ۷۰ نوجوان ۱۲ تا ۱۷ ساله مبتلا به افسردگی متمرکز بوده است؛ بیمارانی که پیش از این هیچ‌گونه درمان دارویی دریافت نکرده بودند. محققان پیش از آغاز درمان، با استفاده از تصویربرداری پیشرفته مغزی، الگوی ارتباط میان نواحی مختلف مغز را بررسی کردند و سپس بیماران را به مدت هشت هفته تحت درمان دارویی قرار دادند. نتایج نشان داد نوجوانانی که ارتباط قوی تری میان نواحی مرتبط با افکار درونی و بخش‌های مسئول پردازش حسی و کنترل شناختی داشتند، بهبود بیشتری را پس از مصرف دارو تجربه کردند. به بیان دیگر، ساختار ارتباطی مغز پیش از شروع درمان می‌تواند سرنخ مهمی درباره میزان موفقیت درمان در اختیار پزشکان قرار دهد. تمرکز اصلی این تحقیق بر «شبکه حالت پیش فرض مغز» یا DMN بوده است؛ شبکه‌ای که در فعالیت‌هایی مانند خوداندیشی، مرور خاطرات و نشخوار فکری نقش دارد و سال‌هاست ارتباط آن با افسردگی مورد توجه دانشمندان قرار گرفته است. پژوهشگران دریافتند هرچه ارتباط این شبکه با نواحی پردازش‌کننده محرک‌های بیرونی بیشتر باشد، احتمال پاسخ مثبت به درمان نیز افزایش می‌یابد. در پایان هشت هفته درمان، میانگین نمرات افسردگی شرکت‌کنندگان بیش از ۱۵ واحد کاهش یافت؛ رقمی که نشان‌دهنده بهبود قابل توجه علائم در بسیاری از بیماران است. اهمیت این یافته‌ها در آن است که درمان افسردگی هنوز تا حد زیادی بر آزمون و خطا استوار است. بسیاری از بیماران هفته‌ها یا حتی ماه‌ها دارو مصرف می‌کنند تا مشخص شود آیا درمان انتخاب شده مؤثر بوده است یا خیر. اما اگر پزشکان بتوانند پیش از شروع درمان و تنها با بررسی فعالیت مغز، احتمال موفقیت یک دارو را پیش‌بینی کنند، روند درمان می‌تواند بسیار سریع‌تر و دقیق‌تر شود. پژوهشگران معتقدند این فناوری هنوز در مراحل اولیه قرار دارد، اما در آینده می‌تواند به توسعه درمان‌های شخصی‌سازی شده برای بیماران مبتلا به افسردگی کمک کند؛ رویکردی که در آن هر بیمار بر اساس ویژگی‌های منحصر به فرد مغز خود، مناسب‌ترین درمان را دریافت خواهد کرد.